

ПРОТОКОЛ № 4
дистанційного засідання
регіональної комісії з реабілітації у Полтавській області
жертв репресій комуністичного тоталітарного режиму
1917-1991 років

04.06.2020

м. Полтава

Учасники:

- Банний
Анатолій Григорович голова громадської організації „Полтавське обласне товариство політичних в'язнів та репресованих” (за згодою)
- Бабенко
Людмила Леонідівна доцент, доктор історичних наук, завідувачка кафедри історії України Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка (за згодою)
- Білорус
Олександр Григорович член Полтавської обласної організації Всеукраїнської громадської організації „Товариство українських офіцерів” (за згодою)
- Варченко
Юрій Миколайович перший заступник директора Департаменту – начальник управління з питань внутрішньої політики Департаменту інформаційної діяльності та комунікацій з громадськістю облдержадміністрації
- Губенко
Тетяна Юріївна начальник відділу організації соціальної роботи управління кадрового забезпечення Головного управління Національної поліції в Полтавській області (за згодою)
- Євдокімова
Олена Євгенівна головний спеціаліст сектору архівного забезпечення Управління Служби безпеки України в Полтавській області (за згодою)
- Кульчинський
Микола Георгійович голова Полтавського обласного об'єднання Всеукраїнського товариства „Просвіта” імені Т. Шевченка (за згодою)

Лещенко Артем Олександрович	начальник відділу організації представництва інтересів держави в судах управління представництва інтересів держави в суді та організації діяльності у сфері запобігання протидії корупції прокуратури Полтавської області
Мокляк Володимир Олександрович	заступник директора з наукової роботи Полтавського краєзнавчого музею імені Василя Кричевського
Пилипенко Вікторія Миколаївна	директор Департаменту інформаційної діяльності та комунікацій з громадськістю облдержадміністрації (за згодою)
Пустовгар Олег Миколайович	головний спеціаліст Північно-східного міжрегіонального відділу Українського інституту національної пам'яті
Пустовіт Тарас Павлович	заступник директора - начальник відділу інформації та використання документів Державного архіву Полтавської області
Рижеченко Катерина Сергіївна	заступник голови Полтавської облдержадміністрації
Старолат Олеся Олександрівна	начальник відділу охорони культурної спадщини Департаменту культури і туризму облдержадміністрації
Ханко Анатолій Миколайович	заступник голови Полтавської обласної ради (за згодою), заявник
Чернушенко Юрій Борисович	головний спеціаліст відділу регіонального представництва в східних областях Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини (за згодою)
Шевченко Ростислав Вікторович	член Полтавської обласної організації „Українська козацька громада третього Гетьманату” (за згодою)
Шерстюк Інна Володимирівна	заступник директора – начальник управління розвитку туризму, музейної справи та охорони культурної спадщини Департаменту культури і туризму облдержадміністрації

Банний А.Г. – голова регіональної комісії з реабілітації у Полтавській області жертв репресій комуністичного тоталітарного режиму 1917-1991 років, повідомив членів комісії щодо прийняття розпорядження голови Полтавської обласної державної адміністрації від 15.05.2020 № 220 «Про внесення змін до розпорядження голови облдержадміністрації від 11.03.2019 № 142» з оновленим складом регіональної комісії з реабілітації у Полтавській області жертв репресій комуністичного тоталітарного режиму 1917-1991 років.

Виведені зі складу комісії – Білокінь Микола Іванович, Вождаєнко Валентина Володимирівна (у зв'язку з кадровими змінами) та Ревегук Віктор Якович (помер у 2019 році). Введені до складу комісії – Рижеченко Катерина Сергіївна, Шерстюк Інна Володимирівна, Пустовгар Олег Миколайович, Бабенко Людмила Леонідівна, Мокляк Володимир Олександрович.

Таким чином, на даний момент комісія включає 19 чоловік.

Старолат О.О. – секретар регіональної комісії з реабілітації у Полтавській області жертв репресій комуністичного тоталітарного режиму 1917-1991 років, повідомила, що у зв'язку з заборонаю проведення масових заходів (в т.ч. засідань комісій), яка викладена у постанові Кабінету Міністрів України від 11.03.2020 № 211 «Про запобігання поширенню на території України коронавірусу COVID-19», вирішено провести тимчасовий дистанційний варіант роботи з розгляду заяв: матеріали до засідання по справам заявників разом з формою для заповнення будуть розіслані електронною поштою членам комісії.

За результатами дистанційного розгляду та на підставі висновків та зауваження членів комісії сформовано обґрунтовані пропозиції до Національної комісії з реабілітації репресованих.

У голосуванні взяли участь 16 членів Регіональної комісії.

Порядок денний

1. Розгляд заяви Бут Ольги Хомівни про визнання себе особою, потерпілою від репресій до родичів.

2. Розгляд заяви Гончарова Олександра Даниловича про реабілітацію та визнання потерпілими від репресій своїх родичів (родини Піддячих та Терещенків, у кількості 21 особа).

3. Розгляд заяви Бусарова Олександра Вікторовича про реабілітацію свого родича Христового Леонтія Остаповича.

1. Розгляд заяви Бут Ольги Хомівни про визнання себе особою, потерпілою від репресій до родичів.

Репресовані та реабілітовані особи: Скороход Прокіп Самойлович з родиною (у складі 5 осіб), 1899 р.н., уродженець та житель с. Підлужне Костопільського району Рівненської області, дід заявниці з боку батька.

Заарештований у 1945 році за участь в УПА, майно конфісковане. Спочатку засуджений до розстрілу, у тому ж році вирок змінено на 20 років каторжних робіт у Північно-Східному таборі та на 5 років позбавлення громадянських прав. Помер у таборі в 1947 році. Реабілітований 12.01.1994 року висновком Прокуратури Рівненської області згідно з ЗУ "Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні" від 17.04.1991 р. (через відсутність доказів, що підтвердили б обґрунтованість засудження).

Мотчук Іван Федорович з родиною (у складі 4 осіб), 1886 р.н., житель с. В. Стидин Деражненського району Рівненської області, репресований через участь свого сина Мотчука Григорія Івановича 1927 р.н. в ОУН (вбитий 19.06.1946 року під час проведення чекістсько-військової операції). Родина виселена на спецпоселення до Іркутської області СРСР з конфіскацією майна. Висновком Прокуратури Рівненської області від 17.04.1991 року (згідно з ЗУ "Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні" від 17.04.1991 р.) виселені особи визнані реабілітованими. Архівні справи УСБУ у Рівненській області: № 5518 (Мотчук Г.І.) та № 500 (Скороход П.С.)

Репресивні позасудові органи:

- 1.Рішення військового трибуналу військ НКВС Рівненської області (05.10.1945) про розстріл Скорохода П.С.
- 2.Ухвала Військової колегії Верховного Суду СРСР (08.12.1945) про виселення на каторжні роботи Скорохода П.С.
- 3.Висновок Прокуратури Рівненської області від 17.04.1991 р про визнання реабілітованим Скорохода П.С.
- 4.Постанова особливої наради МДБ УРСР від 25.06.1947 (м. Костопіль) про виселення родини Мотчуків на спецпоселення до Іркутської області СРСР.
- 5.Указ ПБР СРСР від 28.03.1958 року про звільнення зі спецпоселення родини Мотчуків (у складі 5 осіб)
- 6.Висновок Прокуратури Рівненської області від 17.04.1991 року про визнання реабілітованими родини Мотчуків, висланих на спецпоселення (у складі 5 осіб).

ВИРІШИЛИ:

Визнати Бут Ольгу Хомівну потерпілою

ГОЛОСУВАННЯ:

«За» - 16 чол.

2.Розгляд заяви Гончарова Олександра Даниловича про реабілітацію та визнання потерпілими від репресій своїх родичів (родини Піддячих та Терещенків, у кількості 21 особа).

Репресовані особи: родина Піддячих у кількості 23 особи, родичі заявника. Архівні справи на зазначених осіб в УСБУ Полтавської області відсутні. Репресивний судовий орган: архівні дані відсутні. Причина

здійснення репресій - протидія радянській владі. Зазначені особи були "розкуркулені", виселені з домівок, позбавлені права голосу, даних про конфіскацію майна не збереглося. Є список позбавлених права голосу Красногорівської сільської ради (жовтень 1923 року), в якому є Піддячий А.П., Піддяча М.І. з дочкою та сином. У архівній справі також є список позбавлених права голосу Шилівської сільської ради (1923 року), в якому є Терещенко І.Д., його дружина і діти.

Заявник вказав, що у липні 2011 року був реабілітований Прокуратурою Полтавської області Піддячий Андрій Павлович без членів його сім'ї, а у вересні 1989 року реабілітований дідусь по матері – Терещенко Іван Дмитрович, 1880 р.н.. Але довідки про реабілітацію заявник не надав.

Обставини справи: заявник просить про реабілітацію та визнання потерпілими його рідних (23 особи).

У зверненні зазначено, що родина проживала в хуторі Герусівка Красногорівської сільської ради Білоцерківського району, була розкуркулена, проте документації про конфіскацію майна немає. У архівній справі Держархіву Полтавської області є список позбавлених права голосу відповідної сільради у жовтні 1923 року, в якому є Піддячий А.П., Піддяча М.І. з дочкою та сином.

Дідусь заявника Піддячий Андрій Павлович, 1861 р.н., (вже реабілітований Прокуратурою Полтавської області у липні 2011 року)

Дідусь по матері – Терещенко Іван Дмитрович, 1880 р.н., (вже реабілітований Прокуратурою Полтавської області 28.09.1989 р.)

ВИРІШИЛИ:

ВИЗНАТИ ПОТЕРПЛИМИ:

- Піддячу Марію Іванівну, 1860 р.н.,
- дочку Піддячу Агафію Андріївну, 1904 р.н.,
- сина Піддячого Данила Андрійовича, 1905 р.н. (батько заявника),
- дружину Терещенко Явдоху Терентіївну, 1880 р.н.,
- сина Терещенка Михайла Івановича, 1906 р.н.
- сина Терещенка Ігната Івановича, 1911 р.н.
- дочку Терещенко Наталку Іванівну, 1913 р.н (мати заявника)
- дочку Терещенко Настю Іванівну, 1915 р.н.
- дружину Піддячу Марфу Лукичну, 1906 р.н.,
- дочку Піддячу Марфу Дмитрівну, 1925 р.н.,
- дочку Піддячу Ганну Дмитрівну, 1928 р.н.,
- дочку Піддячу Явдоху Дмитрівну, 1936 р.н.,
- сина Піддячого Олексія Дмитровича, 1927 р.н

РЕАБІЛІТУВАТИ:

- дядьку заявника - Піддячого Дмитра Андрійовича, 1901 р.н.,

ВИЗНАТИ РЕАБІЛІТОВАНИМИ та ПОТЕРПЛИМИ:

- Батьків дядька - Терещенка Дмитра Дорофійовича, 1850 р.н.

- Терещенко Явдоху Лук'янівну, 1850 р.н.
- Дядька заявника Терещенка Григорія Івановича, 1900 р.н.
- дружину Терещенко Степаниду Олексіївну, 1900 р.н.
- дочку Терещенко Явдоху Григорівну, 1924 р.н.
- дочку Терещенко Ганну Григорівну, 1928 р.н.
- сина Терещенка Олександра Григоровича, 1925 р.н.

ГОЛОСУВАННЯ:

«За» - 16 чол.

3.Розгляд заяви Бусарова Олександра Вікторовича про реабілітацію свого родича Христового Леонтія Остаповича.

Заявник Бусаров О. В. (проживає у Чеській республіці) – про реабілітацію прадядька Христового Л.О. (брата прабабусі заявника, Христової Наталії Остапівни).

Репресована особа – Христовий Леонтій Остапович, 1898 р.н., уродженець та житель с. Лютенька Гадяцького району Полтавської області.

З 1920 року був лідером озброєного повстанського загону, утвореного разом з деякими жителями с. Лютенька та прилеглих населених пунктів антибільшовицького спрямування.

З листопада 1918 перебував на службі в Армії УНР. Після окупації Полтавщини більшовицькими військами з грудня 1918 пішов у підпілля. У 1919—1920 роках жив у Києві, підтримував контакти з українськими підпільними патріотичними організаціями, брав участь у розробці планів повстанської боротьби проти більшовицької влади. У 1920 році Христовий очолив повстанський загін, який діяв у районі Гадяча, Зінькова, Миргорода. Зокрема, 7 серпня 1920 року повстанці Христового і Ковалю захопили Гадяч. У серпні в списках повстанців налічувалося більше 1500 чоловік.

У 1921 році загинув у с. Загрунівка (згодом похований у м. Зіньків) під час бою з «Маневренною групою по боротьбі з бандитизмом», яка в тому ж році була створена з Військ внутрішньої служби (ВНУС) у підпорядкуванні ВУЧК та затверджена рішенням Полтавського губернського комітету Комуністичної партії більшовиків України. Звинувачувався у «політичному бандитизмі», кримінальних справ проти Христового Л.О. розпочато не було. У зв'язку з цим (відсутністю справ в архівах) юридична реабілітація Христового Леонтія Остаповича не була здійснена попередніми реабілітаційними органами, зокрема – прокуратурою Полтавської області.

Усі родичі Христового Л.О. – сестра Наталія Остапівна Христова (1903 р.н.), двоюрідні брати – Олексій Федорович Христовий (1900 р.н.) та Христовий Микола Федорович (1894 р.н.), двоюрідна сестра – Христова Оксана Федорівна (1898 р.н.) на даний час реабілітовані повністю у 90-х роках. Історичне дослідження справи Христового Л.О. висвітлене у збірнику «Реабілітовані історією. Полтавська область. Книга перша». На сьогодні у с. Лютенька і в м. Гадяч знаходяться пам'ятні знаки на честь Христового Л.О.

Пустовгар О.М. зауважив, що за відсутністю справ на Л.Христового він не може бути юридично реабілітований, бо не був звинувачений/засуджений офіційно. Історичну реабілітацію підтримую.

Пустовіт Т.П. додав, що про реабілітацію Христового в юридичному плані мови не може бути. Комісія може прийняти рішення лише про його історичну реабілітацію. В такому контексті повністю підтримую пропозицію про реабілітацію Христового Л.О.

ВИРІШИЛИ:

Реабілітувати Христового Леонтія Остаповича

ГОЛОСУВАННЯ:

«За» - 16 чол.

ВИРІШИЛИ:

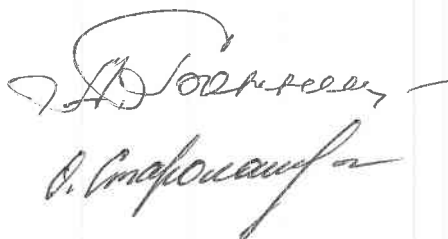
Направити обґрунтовані пропозиції до Національної комісії з реабілітації репресованих.

ГОЛОСУВАННЯ:

«За» - 16 чол.

Голова

Секретар

Two handwritten signatures in black ink. The top signature is for the Chairman, and the bottom signature is for the Secretary.

А.Г. Банний

О.О. Старолат